

HDK – HÖGSKOLAN FÖR DESIGN OCH KONSTHANTVERK

EXAMENSARBETE

”COME GET YOUR HONEY”

Att gestalta en kropp med textila ytor

Anette Junebro

Uppsats/Examensarbete:	22,5 hp
Program och/eller kurs:	Textil - Kläder - Formgivning
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Vt 2019
Extern handledare:	Ebba Johansson
Interna handledare:	Maria Sjöström, Jenny Bäckman
Examinator:	Maja Gunn
Rapportnr:	

ABSTRACT

My aim was to shape the body with a processed material as essence. With the help of "*Come get your honey*" a theme, I have experimented with the textile surface and shaped it on a body.

From "*Come get your honey*" I have taken inspiration from the honeycomb and the hexagon's shape. There I found depth, surface, structures, textures, honey caves and cavities to explore. I found tactility and sensuality in the song "Honey" by the music artist Robyn, and the world of bees; such as honey, pollen, wax and body coating.

The experiment has been the core. Curiosity about the possibilities of the textile material has been a method, where I have focused on creating textures on the surface. I have asked myself: What if I do this?

Shaping a body with a processed material as essence was, among other things, for me to convey the everyday miracles - and I have used the diligent bees and the contents of "Honey" as reason. But also note that it is a delicate border between presence and absence of life. At present, there is a threat. The Honeybee society are knocked out, which in turn affects us humans and our lives on earth.

KEYWORDS

textile, surface, texture, body, experimental, materiality, costume, laser cut, honeycomb

INNEHÅLL

Abstract.....	1
Keywords.....	1
Innehåll	2
Inledning.....	3
Bakgrund	4
Den textila ytan.....	4
Jag tar med mig min senaste undersökning	4
Vardagens mirakel - " <i>Come get your honey</i> "	5
Syfte	6
Mål.....	6
Frågeställningar	6
Tillvägagångsätt	6
Process.....	7
Materialundersökningar - Materialet och jag	8
Att undersöka, experimentera och samverka med ett textilt material	9
Hålrum och mönsterbildning	11
Fragilt och stabilt	13
Att måla på textil	14
Funderingar kring kroppen samt gestaltning på kropp	15
Att gestalta på kropp med den bearbetade textilien	16
Modellera och skissa i litet format	17
Forma om kroppen med materialet - eller ska materialet formas efter kroppen?	19
Den textila gestaltningen.....	20
Mönsterkonstruktion och konstruktion	21
Diskussion och reflektion.....	23
" <i>Come get your honey</i> "	24
En textil gestaltning på kropp.....	26
Kostym.....	26
Form	27
Referenser och kontext.....	28
Vad jag tar med mig - experimenterandet.....	29
Examensutställningen.....	29
Slutsats och resultat.....	31
Referenslista	32
Bildkällor	32

INLEDNING

Nyfikenheten på det textila materialets möjligheter har gjort att jag har fokuserat på texturer och vad som händer på ytan. Genom att undersöka och experimentera med det textila materialets yta, ville jag gestalta materialet på en kropp med hjälp av ett tema, *"Come get your honey"*.

Come get your honey

Att gestalta en kropp med textila ytor

BAKGRUND

Den textila ytan

Jag har dykt ner i det stora havet av textila ytor. Nyfikenheten på det textila materialets möjligheter har gjort att jag har fokuserat, zoomat in på strukturer och vad som händer på ytan. Att arbeta med materialitet genom olika bearbetningar och texturer. Det sinnliga och taktila är närvarande. Mycket kan sägas om ytan. Thomas Laurien, en svensk mönsterdesigner har beskrivit ytan utifrån olika perspektiv i sin doktorsavhandling *Händelser på Ytan* (Laurien, 2016). Den har varit ett stöd för mitt arbete med ytan. Den innehåller beskrivningar och teorier som jag har kunnat spegla mig i. Här följer ett utdrag ur texten:

Jag upplever ytorna som finns runt omkring mig som platser där olika händelser utspelar sig. Himlen och marken, väggen och barken är för mig kompositioner av händelser; dessa kan jag uppleva som kaotiska eller organiserade, lågmälda eller högljudda, intressanta eller ointressanta. När jag själv arbetar med att ge form, med att komponera en yta, ställer jag mig frågan: vad vill jag ska hända här? (Laurien, 2016, s. 11)

Jag gör som Laurien, ställer mig samma fråga, Vad vill jag ska hända här? Tidigare arbeten med konstnärliga objekt gör sig påmind, där jag har klätt former med en yta. Med mer eller mindre textur. Det gemensamma är att ytan jag gett formerna är en slags hud eller skinn. Jag har klätt ytorna med material som jag inte associerar formen med, som en kontrast, för att väcka upp associationsförmågan och förnya tankebanor. På ett diskret sätt utmana referenser till vår syn på verkligheten. Jag har gett dem ett liv via ytan. En abstrakt hud. Den klädda ytan relaterar till mitt liv som människa, till en närvaro, till en existens.

Jag tar med mig min senaste undersökning

I min senaste undersökning "*Come get your honey*" fann jag en glädje och ett flow när jag arbetade med sidenstamlösning på ull och silke. Jag kunde låta det textila materialet stå och suga upp i delvis vått eller torrt tillstånd, doppa, måla, stänka, färga. Ett direkt och förlösande sätt till skillnad mot färgbud och recept enligt konstens alla regler. Det gjorde att jag kunde få fram intressanta egenskaper och uttryck. Det passade mitt sätt att arbeta på. En bra väg för mig, att ha en plan men inte tänka i detalj alltför mycket på vad och hur jag ska gå tillväga. Att iaktta vad som händer med en textilie eller yta som jag bearbetar på olika sätt och se vad det kan leda till. Görande och undersökande är fungerande ingredienser för mig.

Vardagens mirakel - "Come get your honey"

Photograph: AFP/Getty Images - She Ping, a 34 year-old beekeeper from Chongqing, China, covered himself a swarm of bees

"Come get your honey" var från början en ingång utifrån låten "Honey" av svenska musikern Robyn. Där hämtade jag leken med honung och bin, symboliken till lust, intimitet och det fysiska.

Bikakans struktur tilltalade mig estetiskt. Här finns det djup, yta och textur, det finns honungsgrottor och hålrum att utforska. Jag hittade en taktilitet, både i material som vax, honung, pollen, som binas kroppar och dräkter.

Bikakan är sinnrikt byggt av bina och består av byggnadsdelar, celler som används till äggläggning, barnkammare och matförråd. I dagsläget finns det ett hot som ligger och lurar. Bisamhällen slås ut, som i sin tur påverkar oss människor och vårt liv på jorden.

Människans kortsiktiga tänkande får följder som vi inte tar på allvar förrän det är på gränsen. till att det är för sent. Vi tar ofta de vardagliga miraklen för givna - särskilt när det gäller naturen - den bara finns där.

Målet att gestalta på kropp med ett bearbetat material som essens handlar bland annat för mig om att förmedla vardagens mirakel. En hyllning till livet och naturen - och jag använder mig av de flitiga bina som anledning. Men också uppmärksamma att det är en hårfin gräns mellan närvaro av liv och frånvaro av liv. Att våra handlingar får konsekvenser om vi inte tänker långsiktigt när det gäller vår natur och vår omgivning. Genom det textila materialet, den gestaltande ytan på kropp, vill jag fånga eller förmedla "Come get your honey". Jag vill skapa en känsla, en stämning eller en atmosfär genom materialitet i en textil gestaltning.

SYFTE

Syftet är att undersöka, experimentera och bearbeta ett textilt material och ge det textur med utgångspunkt i bikakans struktur.

Att genom det textila materialet - genom den gestaltande ytan på en kropp, fånga eller förmedla "*Come get your honey*".

MÅL

Målet är en textil gestaltning på kropp med den bearbetade textila ytan som essens, gestaltad utifrån temat "*Come get your honey*".

FRÅGESTÄLLNINGAR

Hur kan jag genom temat "*Come get your honey*" experimentera med ytor och texturer i det textila materialet?

Hur kan jag genom temat "*Come get your honey*" undersöka former, siluetter på kropp?

Vilken metod kan hjälpa mig att skapa en dialog mellan gestaltning på kropp och materialundersökning?

TILLVÄGAGÅNGSÄTT

Mitt tillvägagångsätt kommer att vara att ta den släta textilen; måla, färga, klippa, riva remsor, sy ihop och få något mer, skapa ett ytmönster genom strukturen, ge det volym. Bygga form. Experimentera fram ytor.

En del i undersökandet kommer att ligga på att måla och färga med ull- och sidenstamlösning.

Med ingång i bikakans struktur av geometriska former vill jag experimentera mig fram i textila kvaliteter som ull och silke. I bikake-strukturen kan jag använda mig av byggstenar där jag kan leka med skala, form och djup i texturen. Jag är öppen för att undersökningen kan leda till andra strukturer än bikakans.

Jag utgår från skisser på kropp och docka som underlag. Jag kommer att prova mina skisser på halvdocka i inledningsfasen. För att sedan gå upp i full skala, på docka och kropp.

Kontraster som ljust och mörkt, hårt och mjukt, valet och intensiteten av färg kan hjälpa mig att nå fram till känslan jag vill åt i innehållet. Jag har i huvudsak en färgskala i gult, svart, rött som jag utforskar.

PROCESS

Materialundersökningar – Materialet och jag

För att jag skulle kunna fokusera på att undersöka och experimentera med det textila materialet föreslog min handledare att avsätta en koncentrerad tidsperiod för dessa. Materialet och jag, kallade jag den för. Det gjorde att jag kunde koncentrera mig på materialundersökningarna utan att lägga energi på det som låg utanför.

Mina undersökningar gav mig mycket material, trots avgränsningar och snäv period. Vilket är bra, men det gjorde att beslutsprocessen komplicerades. Jag hade ett rikt material att välja mellan, där intressanta möjligheter skulle värderas och endast något väljas ut. Vad skulle jag välja?

Att undersöka, experimentera och samverka med ett textilt material

I tillägg till hexagonen, ville jag arbeta med det genomsiktliga och taktila. En inspiratör och referens var Deepa Panchamia född i London, som idag bor och verkar i Finland sedan 2012.

Panchamia jobbar både rumsligt, kroppsligt och skulpturalt. Framförallt tycker jag hon skapar fantastiska och experimentella textila ytor. Hennes dragning åt taktila kvaliteter och dess egenskaper, samt hennes intresse att utforska materialet är något jag delar med henne. Panchamia gör även reliefartade material för kropp. Hennes arbete och filosofi förklaras här:

Deepa Panchamia (b. 1981, London) makes fabric sculptures, site-specific installations and wearable art. Her interests have always centred on the intertwining notions of scale and space, structure and surface and it was during her degree in Decorative Arts that her true love for textiles emerged. Drawn to the tactile qualities of the material, she specialised in constructed textiles..]

"1445 Pockets". Deepa Panchamia. 2005 - 1445 tiny-pocketed constructions.

"Pleat Soles" Deepa Panchamia. 2005 - Leather and Silk Organza. Pleating, stitching and cutwork

Deepa Panchamia's philosophy is to challenge the conventional perspectives of textiles. Through a repetitive and intricate process of folding, pleating, cutting, layering and stitching, her aim is to discover new ways to manipulate fabric and create engaging architectural formations. (Panchamia, 2018)

Jag var nyfiken på vad jag kunde göra med de textila kvaliteterna jag hade valt ut. Hur kunde jag påverka materialet i en riktning som jag tyckte var intressant och ledde mig vidare i det jag sökte efter? Vad gav det för uttryck och möjligheter om jag till exempel, gjorde ett hålmönster i just den här kvaliteten? Ja, där hände det något intressant - eller nej, där fann jag inte något av intresse.

Jag sökte mig fram, även om jag hade en plan på olika bearbetningar av ytan, letade jag överraskningar som jag hoppades skulle ske i materialet. En slags växelverkan ägde rum, nästan som ett slags kärleksförhållande som växte fram mellan materialet och mig. Det var materialet och jag tillsammans som bestämde vad det skulle bli. Jag anpassade mig efter materialet samtidigt som jag försökte få materialet att anpassa sig efter mina idéer.

En referens som relaterar till materialundersökningar och hans förhållande till dessa, är multi-media skulptören Rowan Mersh. Hans arbete inom textilområdet förklaras här som:

Rowan Mersh is a fabric sculptor, a manipulator of extraordinary experimental structures which also relate to the body, immersing it, hiding it, enfolding it. Mersh's pieces straddle the boundaries between artwork and fashion, craft and performance, commanding attention in their seeming complexity, which is belied by their commonplace material. He is a true artisan, a craftsman who creates from experimentation with his materials, the pieces emerging from the relationships between himself and the fabric, the object and the fabric, and his intuitive response to these inspirations. (Black, 2006, s. 106)

"Felix", Rowan Mersh, 2006

*"WWF Sculpture",
Rowan Mersh, 2012*

Liksom Mersh försöker jag använda textilens inneboende egenskaper och laborerar med dem i form, textur och struktur. Strukturen och mönstren är ofta repetitiv, med en viss upplösning eller förskjutning. Ordad men organisk. En smula kaos i ordningen. Han använder en och samma tekniskt utförda textur i sin gestaltning på kropp, vilket även jag var intresserad av att göra.

Hålrum och mönsterbildning

Med utgångspunkt i bikakans struktur har jag undersökt hexagonens form. Varför fastnade jag för hexagonen och dess struktur?

Strukturen bildar ett mönster. Mönstret ger mig en bas att utgå från, där jag kan leka med variation och förändring och skapa en ny mönsterbild, medan ursprunget finns kvar. Att sedan bin har skapat detta funktionella "byggnadsverk" för sina ändamål, och hexagonerna blev till genom minsta möjliga materialåtgång och mesta möjliga utrymme att förvara honungen i, ansluter sig till mina funderingar kring naturens små mirakel.

Jag startade hela arbetet med att fortsatte med mina tidigare undersökningar, och använde hexagonens sexkantiga form genom att sy samman sidenremсор till en textur. Jag tyckte mycket om den taktila känslan som texturen utstrålade och att jag kunde skapa volym med dom.

Skiss i litet format på formationer med "sidenremсор" på kropp (ca 5 cm höga skisser)

Att jobba experimentellt och svara på vad som uppstår i materialundersökningarna, har varit ett önskemål. Jag ville inte fastna i en teknik utan att ha undersökt andra möjligheter. Så därför gav jag mig en period av att testa andra sätt att använda hexagonens form på. Jag undersökte hålrum och djup i ytan, som inte byggde någon volym utan snarare ligger som en relief på/i ytan.

Jag har målat, skurit, klippt hålrum och mönster för hand. Eftersom jag var intresserad av att hitta ett repetitivt mönster kom idén att prova laserskäraren som

fanns på träavdelning. Jag var nyfiken på hur textilen skulle svara på "behandlingen".

Möjligheterna öppnade sig, särskilt tillsammans med målningen av textilen. Det var vissa materialundersökningar som tog tid att släppa. Det följde med mig länge på vägen, som de taktila sidenremarna som jag kunde skapa volym med.

Till slut blev det hålrummen som jag valde. Med hjälp av laserteknik fick jag fram ytor som jag blev lycklig och hänförd över, det öppnade upp för nya spår.

När jag har gjort hålrum i sidenmaterialet har jag bland annat inspirerats av binas "samhällsmönster" i mitt mönsterskapande. Vissa celler lämnade jag tomma, vissa blev upptagna liksom honungsförråden och barnkamrarna. Genom att skära bort hela hexagonformen på vissa, och variera skärinjens öppenhet och riktning på andra - så att en variation av flikar eller tomma, genomsiktliga rum bildades - löste jag upp det geometriska.

Jag återkopplar till Laurien, gällande hans träffande beskrivning av mönsterskapande i/på ytan:

Mönsterformgivaren arbetar med upprepningen - får kompositionen att bli något mer än om den inte hade byggt på upprepning. Ett välkomponerat mönster sätter blicken i en rörelse utan tydlig början eller slut; i ett sådant mönster vill blicken stanna kvar länge. Ett mönster kan vara magi i bemärkelsen att den ursprungliga avgränsade ytan som försetts med bilder, former, linjer och färger - det vill säga själva rapporten - upphävs och övergår i en större yta som lovar oändlighet. Ett välkomponerat mönster som präglas av komplexitet och raffinemang leker, retas och behagar. (Laurien, 2016, s. 12)

Att leka, reta och behaga våra sinnen och tankar tycker jag är intressant och lustfyllt att arbeta med, och som jag vill ska komma fram i gestaltningen. Rörelsen eller flödet i

kontrast till det stillastående är något jag ofta arbetar med i mina undersökningar.

Möjligheten att se igenom materialet intresserade mig, att få in luft, skuggor, ljus och skapa skikt och mellanrum. När jag lägger tyget över kroppen eller hängde det fritt, kunde huden och omgivningen skymta fram.

Att undersöka hålrum och öppningar lockade. De bildar skuggor, skapar djup. Helt öppna, delvis stängda, eller står de på glänt? Det finns en rörelse. Synligt, osynligt. Vad döljer sig bakom? Finns det något mer, något annat än det vi ser med blotta ögat? Något vi inte tar för givet.

Fragilt och stabilt

Att perforera eller göra hål i ett textilt material gör det känsligare, jag rubbar vävstrukturen och

hållbarheten. Om jag skulle gissat att ett tunt sidentyg - som dessutom flitigt har tjänat som lakan - skulle vara hållbart och inte fransa sig eller brista om det skars i, så skulle jag svarat - nej, det kommer inte att fungera. Men, som en välkommen överraskning verkade det vara relativt hållbart för påfrestningar. Relativt hållbart.

Jag levde lite farligt där, men på ett sätt passade det temat, jag ville åt det fragila och sköra, precis som bisamhällena, kan det fallera, och brista.

Att måla på textil

Att måla på tyg, särskilt de tunna sidenkvaliteterna där subtila eller aggressiva penseldrag, stänk eller utsmetningar blir tydliga, var en metod som tilltalade mig och som gjorde det möjligt att tillföra arbetet en grund och en substans som gav mig möjligheter i nästa fas.

Jag kunde ge den släta textilen en dimension på ytan som jag hade som bas. Sedan ta det målade materialet vidare och bearbetar det med mer eller mindre utskurna hålrum och ge det ett mönster. Det målade ställs i relation till mönstret och det skurna mönstret bildar en extra dimension med det målade.

När jag har målat har jag dels tagit fram mina samlade registrerade bilder och erfarenheter som jag samlat på mig - från allt som jag tycker har med temat att göra, men också varit bin som lämnat spår efter sig - och levtt mig in i en *"Come get your honey"* värld, som jag upplever den.

Funderingar kring kroppen samt gestaltning på kropp

Via kroppen och sinnen tror jag att har vi samlat på oss en mängd intryck och erfarenheter genom våra levnadsår. Att genom att klä eller forma ett textilt material på, eller mot en kropp väcka upp något, som minnen, reflektioner och känslor, gör det intressant för mig att arbeta med kroppen som bas.

Laurien skriver "Tyg ligger nära hud och denna relation innebär en mångfald av kroppsliga erfarenheter, upplevelser och minnen. Att se tyg innebär därför också att i någon mån känna tyg." (Laurien, 2016, s. 234)

Det ställer frågor som jag blir nyfiken på. Det är tacksamt att arbeta med kropp och textil men också en utmaning eftersom vi bär textilier till vardags, som funktion, skydd eller identitetsskapande.

Den tredimensionella ytan, eller en textur i ytan beskriver Laurien som *händelser på ytan*: "Exempel på händelser kan vara förtätningar, sammansmältningar, det plötsliga, skillnader, utglesningar, pauser och vibrationer. Händelser som dessa kan kännas i den betraktande kroppen – kan göra något med den." (Laurien, 2016, s. 11)

Laurien intresserar sig för "de formhändelser som på ett mer direkt vis står i förbindelse med kroppserfarenheter – rytmer och rörelser, balans och obalans, det in- och uttonade, det pulserande och det vibrerande". (Laurien, 2016, s. 15).

Jag är intresserad av att skapa formhändelser på ytan, jag är också nyfiken på hur vi som betraktare tar in det vi ser. Via min kropp och mina sinnen kan jag uppleva ytan och materialiteten jag betraktar. Samma sak gäller för mig när jag är i görandet. Jag har inte varit helt och fullt medveten om hur viktig förbindelsen mellan materialitet och kropp har varit för mitt gestaltande, den är en del av mitt uttryck. Nära huden och fysisk.

Nikoline Liv Andersen arbetar konstnärligt med experimentell kläddesign och tredimensionella skulpturala installationer. Hennes verk ligger i korsfältet mellan design, hantverk och konst. Vad som är karakteristiskt för Andersens arbete är de textilytor och strukturer som överraskar betraktaren med deras materialkonstruktioner och -kollisioner. (Toftegaard, 2011)

"Only Angels have Wings", Nikoline Liv Andersen, 2014.

I en intervju med Nikoline Liv Andersen inför utställningen Shapes of Fashion - Nordic Artwear på Textilmuseet i Borås, 2016, hittar jag beröringspunkter i hennes kontakt med materialet, i konstruerandet av uttrycksfulla ytor på kropp utifrån ett tema samt i hennes process, i sökandet efter vad hon är ute efter - hon vet när hon har hittat det, när hon ser det. Liksom jag hämtar hon inspiration från naturen och arbetar med tema som livets bräcklighet. (Textilmuseet, Borås, (videointervju), 2016)

Andersens iscensättningar intresserar mig. Det finns ett visst mått av drama, en berättelse som jag kan uppleva via form och yta på en kropp, via kostymerna hon har gett en sfär.

Jag hade föreställningar om att jag skulle skulptera fram den textila gestaltningen genom att bygga former, liksom Andersen och Merish. Men mina val och min tolkning av temat, ledde mig närmare människan, jag valde därför att följa kroppens former. Det är bara huvudet som har fått en annan form.

"The Queen of No Mans Land", Nikoline Liv Andersen, 2015

Att gestalta på kropp med den bearbetade textilien

Mina materialundersökningar har en tendens att uppta allt mitt fokus och jag ville inte riskera att slutresultatet blev ett gestaltat ytmaterial istället för en gestaltning på kropp. Jag ville hitta en metod för hur jag skulle kunna arbeta med materialundersökningar och gestaltning på kropp i dialog.

Förutom att skissa i dator och på papper, provade jag olika sätt att skapa former och siluetter på kropp och docka, genom att drapera, modellera med materialundersökningar och volymformationer. Det som gav mig mest var modellerandet och skissandet av material på halvdocka.

Modellera och skissa i litet format

Jag skissade med mina materialundersökningar på halvdocka och mot kropp vartefter de kom fram. Jag valde ut några texturer och ytor som jag ville arbeta vidare med. De flesta var laserskurna i varierade mönster av hexagoner. I kvaliteter som tunt silke, kraftigare ull samt blank viskossatäng. Jag valde sidenchiffong för dess genomsiktlig-
het. Kontraster som opak, genomskinlig, matt, glansig, tjock, tunn ville jag arbeta med.

Genom att drapera materialet på halvdocka samt på kropp, kunde jag modellera fram tänkbara gestaltningar. Att modellera på halvdocka har fördelar, det går snabbt och jag fick också tydligare, enklare siluetter, jag fastnade inte i detaljerna. Det gäller bara att jag har tillit till det som kommer fram. - Att jag kan fullfölja att konstruera det i skala 1:1. - Att jag är flexibel att förändra och gå vidare när ursprungsskissen inte går att genomföra och hitta alternativ för gestaltningen utan att förlora känslan i vad jag såg i den/det.

När jag ska överföra skalan till naturlig storlek händer det saker på vägen. Hålrum, mönster, texturer och tjockleken på materialet förändras när skalan ändras. Nya materialprover måste till och hållbarhetstester göras. Men samtidigt är det en tjusning i det. Jag kan få överraskningar, de oväntade och "goda" resultaten kan jag gå vidare med.

"Kill your darlings" är några av de svåra beslut jag måste ta, när något intressant måste väljas bort - tänkte jag i början a processen, men under vägen, med hjälp av handledning blev det tydligare att jag inte väljer bort eller rensar ut förslag eller materialundersökningar. Jag valde att arbeta vidare med något. Det andra valdes inte bort.

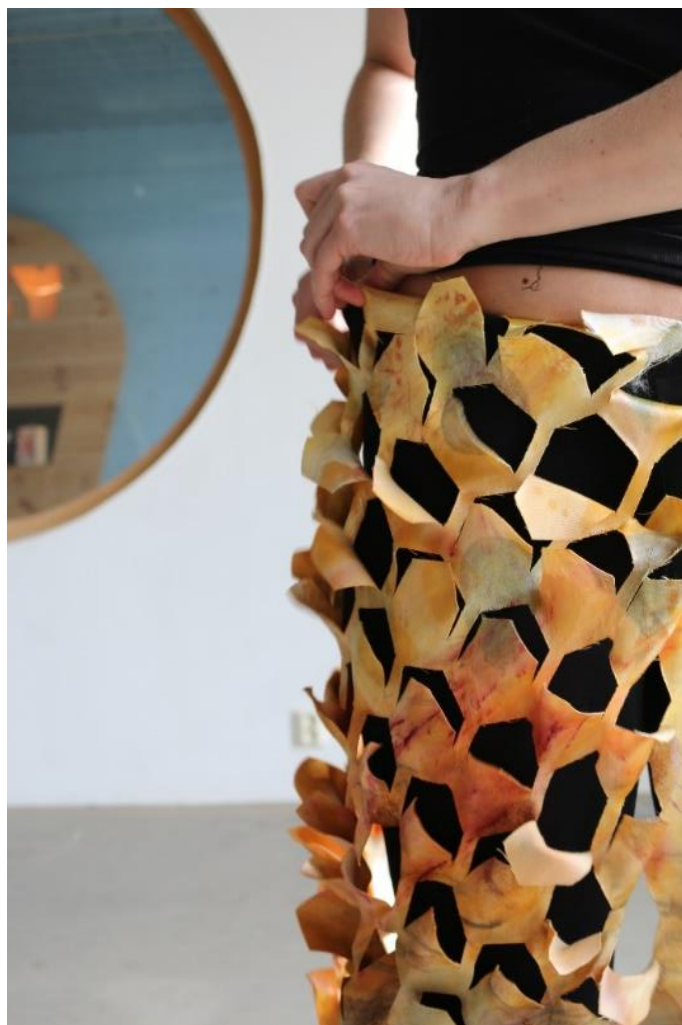

Den "andra" gestalten som fanns med en bit på vägen. Uppskalad material i "naturlig" storlek.

Forma om kroppen med materialet - eller ska materialet formas efter kroppen?

Jag har varit upptagen av hur jag ska få det textila materialet att kommunicera med kroppen. Hur jag ska formge det. Om jag ska modellera fram volym i materialet. Ska det textila materialet i så fall följa, eller kontrastera kroppens former? Om jag vill forma om kroppen med materialet eller om jag vill att materialet ska formas av kroppen. Vilken siluett kommunicerar med materialet, och hur formar sig materialet efter siluetten som har med temat att göra? Frågor som följer med mig när jag arbetar med att skissa på kropp och docka.

Laserskuret hexagonmönster i viskossätäng

När jag provade en av de laserskurna undersökningarna på kropp, blir rörelsen en vägvisare. Materialet vill röra sig, "flikarna" får liv när kroppen är i rörelse. I det fallet följer materialet kroppen, när kroppen rör sig. Det kanske

skulle vara tillräcklig - tänkte jag som hade föreställningar om att jag skulle bygga form. Rörelsen och texturen med de textila flikarna skapade siluetten på kroppen. Det förde mina tankar till liv och rörelse, till blommor, bladverk, humlor och bin. Till en bit natur översatt i en textilie.

Den textila gestaltningen

Ursprungstanken var en textil gestaltning på kropp som med fördel kunde sprida sig ut i rummet. Jag ville avgränsa mig till endast En undersökning på kropp. Att jag var öppen för att den skulle sprida sig en bit ut i rummet, var för att jag dras till rumslighet, att jag vill sätta gestalten i ett sammanhang.

Under processen kom möjliga spår upp, om två textila gestalter som "pratade" med varandra, som befann sig i samma kontext. Det gjorde att jag kunde släppa några texturer och materialundersökningar genom att "ge" det till den andre gestalten. Jag arbetade på två gestalter en bit på vägen men valde att fokuserade på en av dom.

Nu hade gestalten befriats från flera materialtexturer.

Associationer till den skyddsoverall och huva som biodlaren använder började ta form. Jag ville täcka gestalten med en mönstertextur.

Skiss på stor docka med täckande beklädnad

Mönsterkonstruktion och konstruktion

Jag ville ha så lite sömmar som möjligt på "beklädnaden", dels för att hålmönstret skulle flöda så fritt som bara möjligt, dels för att jag inte ville att det påminde för mycket om en vanlig overall. Byxsömmarna skulle göra att en omedvetet läste in det som ett vardagligt plagg. Jag behövde göra en alternativ konstruktion samtidigt som jag ville behålla associationen till biodlarens skyddsoverall. Jag modellerade fram en konstruktion på halvdocka, som jag sedan mönsterkonstruerade i naturlig storlek utifrån ett grundmönster av liv, byxa, ärm. Sydde upp toiler, gjorde ändringar, sydde nya toiler.

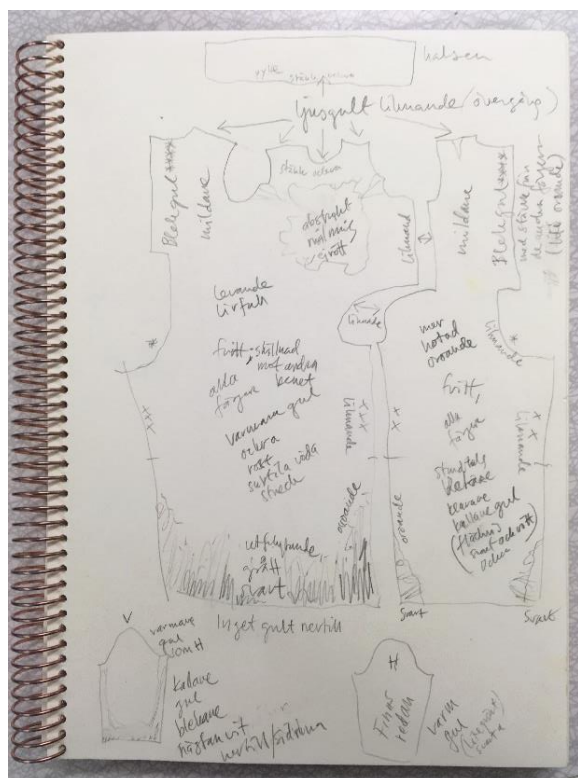
Bröstinsnitten hade jag gjort så osynliga som möjligt och där de tog minst plats. Jag ville ha en viss form över bröstet. Insnitten, liksom ärmarna var inte alternativt konstruerade, men efter synpunkter på att det förde tankarna till en blus, ändrade jag även dessa i den mån det gick för textilens bredd. Jag kunde visserligen ha lagt till tyg och därmed fler sömmar, men förändringar av mönster tar tid med liten erfarenhet, och det tog en smula på nerverna med tidspressen, men det var samtidigt roligt och lärorikt.

Själva konstruktionen av "gestaltningen" tog en hel del tid. Framförallt hur målning och laserskärning skulle anpassas till mönsterdelarna. En del logistik och hjärnverksamhet krävdes för att de digitala ritningarna av bikake-mönster skulle anpassas till tygets mönsterdelar, bland annat så att laserskärningen inte hamnade mitt i sömsmånen - samt hur huvan effektivast (tid/metod) skulle konstrueras med den sammansatta chiffongen och det tänkta utskurna mönstret i ull.

Utläggning av mönsterdelar för att få en överblick hur mönstret ser ut, och planera var jag vill ha nästa mönsterparti.

Planläggning av målning (målningen gjordes före utklippning och laserskäring)

Mönsterdelarna var mycket större och framförallt inte rektangulära som maskinens skäryta som var begränsad till 74x46 cm, så mycket som maskinen kunde skära åt gången.

Materialet var skörare när jag hanterade det under sömnadsarbetet. Att vränga ut och in, sy samman samt pressa de nästan helt perforerade mönsterdelarna, var en ny erfarenhet. Jag fick vara varsam och tålmodig. Tankarna gick åter

till att det är en hårfin gräns mellan det hållbara och det fragila. Det brast på de svagaste och slitnaste delarna när den bars och provades på kropp.

DISKUSSION OCH REFLEKTION

Två av mina frågeställningar handlade om: Hur kan jag genom temat "*Come get your honey*" experimentera med ytor och texturer i det textila materialet samt undersöka former, siluetter på kropp samt en handlade om: vilken metod som kan hjälpa mig att skapa en dialog mellan gestaltning på kropp och materialundersökning?

Med hjälp av begränsningar som bikakans struktur och hexagonens form tillsammans med ett samhälleligt spår som relaterar till mig som människa hade jag en ram att utgå från som gjorde det lätt att experimentera med ytan och det textila materialet.

Att vara experimentell och driven av nyfikenheten och lita på min egen idé om vad jag vill undersöka - utan att lyssna in allt för mycket på vad omgivningen anser eller om den inte förstår min metod när jag undersöker former, siluetter på kropp är något jag blev varse och som jag tar med mig.

Att drapera och modellera textila material på kropp och form är något som jag vill fortsätta med som tillvägagångsmetod. Jag kan leka och få fram siluetter och volymer med ett experimentellt textilt material, det fungerar som en formgivningsmetod för mig.

Respons från omgivningen gjorde att jag inte litade helt och fullt på att det var en bra

formmetod - att drapera med materialundersökningar. Min handledare stärkte mig i att det är en bra skissmetod för mig - eftersom jag ville arbeta experimentellt med form och textur på kropp.

”Come get your honey”

Jag har önskat få fram en kombination av att det textila materialet ska utstråla både fragilitet och tålighet. Precis som jag tycker att naturen och människan är. Vi är tåliga men samtidigt känsliga för åverkan av olika slag. Jag ville uppmärksamma vardagens mirakel som omger oss i vardagen.

Redskap som variation, skala, kontraster som ljust och mörkt, hårt och mjukt, genomsiktligt och opakt, hexagonformen, liksom valet och intensiteten av färg har hjälpt mig att nå fram till känslan jag ville åt. Jag har i huvudsak använt mig av en färgskala i gult, svart, rött som jag har förknippat med denna gestalt och värld.

Jag ville få det textila materialet att ”prata” med huden, få till en samverkan. Jag ser på huden som ett lager i gestaltandet. Att huden är synlig, här och där eller mer eller mindre, återkopplar jag till starten av låten ”Honey”, inbjuder till kontakt, till nakenhet och intimitet.

Mitt intresse för olika skikt - där luften är mellanrummet mellan kroppen, och textilytan - mellan människan och omgivningen finns. Jag ville att den textila ytan skulle omsluta kroppen, som ett skydd. Att ge gestalten en integritet, en självklarhet att få finnas till. Den är - och bör få vara.

Människan samlar honung och bina samlar nektar. Jag har gjort en fusion, genom att smälta samman människans och binas beteendemönster. Det resulterade i valet att göra en overall-liknande kostym med huvudbonad - liksom de skyddsplagg biodlaren använder. Och att jag perforerade och smyckade den med mönster från binas kakor och värld, för att koppla ihop människan och naturen och vår samhörighet och påverkan av den.

Genom en komplexitet i texturen ville jag ge en känsla av hur komplex och fantastiskt sinnrik vår natur är.

Huvan har en tunn hinna av genomskinlig chiffong och ett opakt mönster av tjock ull.

Jag ville få fram känslan av en tunn hinna som kan brista om vi inte är varsamma, men att den är hållbar om vi låter den vara - om vi tänker efter innan vi handlar.

Hinnan är som ett fönster, som jag kan titta in - eller som den som är innanför kan titta ut - genom. En kontakt kan uppstå, bägge är på något vis skyddade.

Det påminner mig om fostret och fosterhinnan. Att kunna skönja genom hinnan att det finns ett liv.

Uppmärksamma ett mirakel, ett liv som är både skört och starkt.

En textil gestaltning på kropp

Målet vara att göra en textil gestaltning på kropp. Jag hade föreställningar om att jag skulle göra "någon form av kostym", en "gestalt" eller "karaktär". Jag visste inte helt vad jag var ute efter. Det jag visste säkert var att jag ville experimentera fram det textila materialet och dess yta till en gestaltning på en kropp.

Jag har blivit observant på hur jag värderar kostym, form och mönsterkonstruktion relaterat till det textila materialet. Hur mina tankar om, och mina tidigare erfarenheter med att skulptera med plastiska material påverkade mitt synsätt och metod på hur jag skulle formge det textila materialet på kropp.

Kostym

Jag har alltid haft en dragning åt spektakulära kostymer. Spektakulär innebär för mig: ett starkt visuellt uttryck, något extra ordinärt, ofta skulpturalt, ej vardagliga plagg, imaginär. Vilket innebär, att det för mig hör samman med att jag förflyttas - från min vanliga tankevärld och vardagliga bestyr - till nya marker och tankebanor. Kostym utan kropp, (statisk) kan vara en skulptur för mig, samt förmedla känslan av en gestalt.

När jag skulle göra en textil gestaltning på kropp så fanns dessa tankar med mig och som mer eller mindre omedvetet påverkade processen.

Om *jag* skulle göra kostym, så innebar det en kostym som transformerades i första hand till en uttrycksfull gestalt eller en varelse. Inte någon som relaterade till "vardagliga" rollkaraktärer eller klädesplagg. Jag var därför under processen osäker på om det var en kostym jag höll på med. Jag ville att det skulle bli en uttrycksfull och visuell gestaltning på kropp. Men vad skulle jag kalla *det* eller *den* för?

Form

Att bygga form, skapa volym och skulptera för mig relaterade jag till att skapa något plastiskt, där jag modellerade fram en form, ett skelett, eller en volym, som jag sedan kunde bearbeta ytan eller tillföra ett ytmaterial på.

Det vill säga att när jag konstruerade mina "platta" mönsterdelar, och sydde samman dessa - (som jag inte hade tillfört volym i form av en uppbyggnad) - såg jag inte på detta som att jag skulpterade fram en form. Jag förminskade formgivningen av

mönsterkonstruktionen, eftersom den låg nära ett plagg som (enligt mig) inte var skulptural. Jag konstruerade form, men jag ansåg inte att jag tillförde volym i den (däremot såg jag kroppen som en volym). Mina föreställningar om vad form på kropp är har förändrats.

Allt som jag skapar på och för kropp är form.

Modell: Elvira Jönson, på samtliga bilder tagna på kropp. Elvira påverkade färgvalörerna. Det honungsgula och ockra fick ge vika för en ljusare och kallare gul. Det blev ljusare överlag.

Referenser och kontext

Mina referenser hade jag valt på grund av deras förhållningssätt till sitt material samt av en annan viktig anledning, att de befinner sig i ett korsfält mellan design, hantverk och konst, som till exempel experimentell kläddesign och tredimensionella installationer.

Jag kan se att min gestaltning ligger i ett korsfält. Utan huvan uppfattar jag inte längre gestaltningen som en kostym, jag ser den som kläddesign. Med huva ser jag den som en gestalt, en kostym. Som statisk, utan kropp kan den fungera som en rumslig installation.

När den textila gestaltningen inte bärs av en mänsklig kropp, ser jag den sväva i ett rumsligt sammanhang och blir något annat i avsaknad av kropp. Jag uppfattar den som ett skal. Jag uppmärksammar tomheten, något som har funnits eller sätter igång tankar om framtiden.

Vad jag tar med mig - experimenterandet

Mina materialundersökningar samt skissandet med dessa på halvdocka har varit essensen. Mitt förhållningssätt till mönsterkonstruktion kommer i fortsättningen att vara friare. Jag kommer att vara mer experimentell i formskapandet. Det skulle vara intressant för mig att arbeta mer abstrakt med experimentell kläddesign (på gränsen till kostym för scen). Naturligtvis med den bearbetade ytan som essens, det är kärnan.

Opponenterna Bella Rune och Katarina Wiklund sa; "att jag hade en intressant metod som byggde på nyfikenhet", och att "experimenterandet är kärnan". Jag kunde befinna mig i en "modern alkemistisk verkstad" där jag ägnade mig åt "naturvetenskaplig fantasi". Jag kommer att ta med mig detta i mitt fortsatta arbete, det stärkte mina egna tankar.

Examensutställningen

Opponenterna pratade om att den inte behövde vara på en kropp utan ses i ett rumsligt sammanhang, och att jag kunde fundera på hur jag skulle presentera den rumsligt. Inför examensutställningen gjorde jag 6 stycken imaginära honungsdroppar av bivax och ullgarn, som jag hängde fritt från taket som omringade "gestalten" - samt en torso till *den* som inte var synlig.

Honungsdroppande hjälpte till att skapa ett rum, ett sammanhang, däremot tappade "gestalten" form (bl a fuktig miljö). Jag ville att det skulle finnas en koppling till en mänsklig kropp, en förnimmelse av den, nu relaterade det enligt mig, mer åt ett plagg.

Mer arbete krävs på "torson" samt "huvudbonaden" för att höja gestaltningen, liksom ljussättning.

Mina undersökningar har ofta många lager eller spår. Jag vill att gestaltningen ska bestå av flera delar, men att de tillsammans blir en helhet. Delarna är viktiga i sig, men att skapa en helhet är målet. I mitt intresse, ligger det att få till en associationsrikedom, både för mig själv och betraktaren. Risken är att det blir belastat och därmed blir uttrycket svagare eller förvirrande.

Jag tycker att jag har lyckats hålla gestaltningen enkel trots allt. Det leder mina tankar över till att gestaltningen eller gestalten behöver tillhöra ett sammanhang eller en gemenskap. För mig

är det inte tillfredställande med en sologestalt eller *en "kostym"*. Jag finner mening i att det finns något som relaterar till någon eller något. Jag har gjort *en del - en* gestaltning som ingår i en större helhet.

I det här bi-samhället existerar en av många gestalter. Det finns material och idéer till flera unika gestalter som lever i samma värld.

SLUTSATS OCH RESULTAT

Jag tycker att kärnan och behållningen har varit och är experimenterandet. När det gäller gestaltning och formgivning på kropp, så önskar jag att jag hade satsat på de experimentella skisserna på halvdocka fullt ut. Det handlade om hur mitt projekt var formulerat. Så här i efterhand skulle min examenskurs ha formulerats som experimentell kläddesign istället för en textil gestaltning på kropp. Då hade jag kunnat vara experimentell hela vägen - där händelserna på ytan tillsammans med form hade varit kärnan. Jag höll på att närma mig den insikten med gestalt nummer två. Men jag behövde göra den här erfarenheten för att förstå det fullt ut.

Materialet och jag - Nyfikenheten som metod - Att jag använder mig av det experimentella som tillvägagångsätt i mitt arbete med det textila materialet och form, tar jag med mig i mitt fortsatta arbete.

REFERENSLISTA

Black, S. (2006). *Fashioning fabrics: Contemporary textiles in fashion*. London: Black Dog Publishing.

Laurien, T. (2016). *Händelser på ytan - shibori som kunskapande rörelse* (Art monitor doktorsavhandling). Göteborg: Göteborgs Universitet.

Panchamia, D (2018). "About". *Deepa Panchamia* (blog). Hämtad 2019-05-06. <https://deepapanchamia.com/about/>.

Textilmuseet Borås, (2016). *Shapes of Fashion - Nikoline Liv Andersen*. (videointervju) Hämtad 2019-02-19 från <https://www.youtube.com/watch?v=KtItG0s-iUg>.

Toftgaard, K. (2011). *Nikoline Liv Andersen - Biography*. Hämtat 2019-02-15 från Nikoline Liv Andersen : <http://www.nikolinelivandersen.dk/site.php?l=0&m=biography>

BILDKÄLLOR

Sid 6: She Ping, a 34 year-old beekeeper from Chongqing, China, covered himself a swarm of bees. AFP/Getty Images. Åtkomstdatum 2019-06-04. <https://www.theguardian.com/news/gallery/2014/apr/10/photo-highlights-of-the-day#img-17>

Sid 10: "1445 Pockets". Deepa Panchamia (blog). Hämtad 2019-05-06. <https://deepapanchamia.com/work/1445-pockets/>.

Sid 10: "Pleat Soles – Deepa Panchamia". Hämtad 2019-05-28. <https://deepapanchamia.com/work/pleat-soles/>.

Sid 11: Black, S. (2006). Hämtad från boken s. 107. *Fashioning fabrics: Contemporary textiles in fashion*. London: Black Dog Publishing.

Sid 11: "WWF Sculpture". Rowan Mersh. Åtkomstdatum 2019-05-06. <http://www.rowanmersh.com/gallery/wwf-sculpture/>.

Sid 16: "Nikoline Liv Andersen (@nikolinelivandersen) • Foton och videoklipp på Instagram". Hämtad 2019-05-06. <https://www.instagram.com/p/BMYf1pjj7ox/>.

Sid 17: "Nikoline Liv Andersen (@nikolinelivandersen) • Foton och videoklipp på Instagram". Hämtad 201-02-19. <https://www.instagram.com/p/BOU9rcQD8Da/>.

Sid 29: Examensutställning, Frihamnen, Göteborg. 2019-06-25. Jamilla Strömberg

Övriga bilder: Anette Junebro